

5. Onjuiste rechtsopvatting voor zover het bestreden arrest, hoewel het terecht oordeelt dat de Commissie zich niet heeft gehouden aan de termijn van twee maanden die wordt gesteld in punt II.22, lid 5, van de algemene voorwaarden van het zevende kaderprogramma (punt 99 van het bestreden arrest), dat zij „de termijn van twee maanden ruim heeft overschreden” en dat die overschrijding „betreurenswaardig” is (punt 116 van het bestreden arrest), de vordering vast te stellen dat het eindverslag van audit 11-INFS-025 en dat van audit 11-BA119-016 van rechtswege contractueel nietig zijn, ongeldig zijn en geen gevolgen teweegbrengen, niet toewijst;
6. Onjuiste rechtsopvatting voor zover het bestreden arrest het overgelegde bewijs onjuist heeft beoordeeld waar het verklaart dat de Commissie heeft aangetoond dat Rose Vision betaling heeft ontvangen in het kader van de projecten SISI, 4NEM en SFERA;
7. Onjuiste rechtsopvatting voor zover het bestreden arrest, na te hebben erkend dat de Commissie inbreuk had gemaakt op de bij punt II.22, lid 1, van de algemene voorwaarden van het zevende kaderprogramma opgelegde geheimhoudingsplicht doordat zij derden informatie had verstrekt over audit 11-INFS-025 (punt 158 van het bestreden arrest), in de punten 159 en 160 zonder motivering verzoeksters verzoek afwijst, vast te stellen dat de Commissie niet heeft voldaan aan de geheimhoudingsplicht in verband met de audits 11-INFS-025 en 11-BA119-016 (punt 215 van de schriftelijke opmerkingen van Rose Vision in zaak T-45/13 RENV van 12 september 2016);
8. Grond voor vernietiging bestaande in de inbreuk op de contractuele bepalingen van de algemene voorwaarden van het zevende kaderprogramma en op het beginsel van contractuele rechtszekerheid, voor zover het bestreden arrest zijn goedkeuring hecht aan het feit dat bij de audits 11-INFS-025 en 11-BA119-016 aan Rose Vision nieuwe eisen worden gesteld, vervat in de financiële richtsnoeren 2011, ook al had audit 11-INFS-025 betrekking op de periode tussen 1 november 2009 en 31 oktober 2010 (voor het project FutureNEM) en op de periode tussen 1 januari 2010 en 31 december 2010 (voor de projecten FIRST en SISI);
9. Grond voor vernietiging bestaande in de onjuiste beoordeling van het overgelegde bewijs, met name van het door Rose Vision overgelegde stuk van 30 augustus 2012, waaraan het bestreden arrest zonder meer is voorbijgegaan;
10. Grond voor vernietiging erin bestaande dat het bestreden arrest ten onrechte het verzoek om een schadevergoeding wegens buitencontractuele aansprakelijkheid heeft afgewezen;
11. Grond voor vernietiging bestaande in een gebrek aan motivering met betrekking tot de argumenten die zijn uiteengezet in deel XII van het verzoekschrift in zaak T-587/15, in de punten 112 tot en met 117 waarvan werd verzocht om een schadevergoeding wegens contractuele aansprakelijkheid, welke argumenten het bestreden arrest volstrekt niet heeft onderzocht.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 7 juni 2018 —
Hampshire County Council/C.E., N.E.**

(Zaak C-375/18)

(2018/C 268/36)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hampshire County Council

Verwerende partijen: C.E., N.E.

Prejudiciële vraag

Is een voorlopig verbod (beschermingsmaatregelen) dat de gerechten van een lidstaat in personam richten tot een overheidsinstantie van een andere lidstaat, teneinde te beletten dat die instantie de adoptie van kinderen regelt voor de gerechten van die andere lidstaat, in overeenstemming met het Unierecht en meer bepaald met de bepalingen van verordening (EG) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾, indien aan de basis van het voorlopige in personam verbod de noodzaak ligt de rechten te vrijwaren van partijen in uitvoeringsprocedures overeenkomstig hoofdstuk III van die verordening?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB 2003, L 338, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 juni 2018 — Europese Commissie / Republiek Kroatië

(Zaak C-391/18)

(2018/C 268/37)

Procestaal: Kroatisch

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Mataija, M. Patakia, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Kroatië

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Kroatië de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 15, lid 4, juncto artikel 13, lid 1, van richtlijn 2011/70/Euratom van de Raad van 19 juli 2011 tot vaststelling van een communautair kader voor een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval (PB 2011, L 199, blz. 48, speciale uitgave in het Kroatisch: hoofdstuk 15, deel 28, blz. 36) door de Commissie niet in kennis te stellen van haar nationaal programma voor het beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval;
- de Republiek Kroatië verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 13, lid 1, van richtlijn 2011/70/Euratom bepaalt dat de lidstaten de Commissie in kennis stellen van hun nationale programma's voor het beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval en van alle belangrijke verdere wijzigingen, terwijl artikel 15, lid 4, van die richtlijn bepaalt dat de lidstaten de Commissie zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 23 augustus 2015 een eerste keer in kennis stellen van de inhoud van hun nationale programma.

De Republiek Kroatië heeft het in de bovenstaande bepalingen bedoelde nationale programma nog steeds niet vastgesteld en in ieder geval nog niet aan de Commissie meegedeeld. Bijgevolg is de Republiek Kroatië de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 15, lid 4, juncto artikel 13, lid 1, van richtlijn 2011/70/Euratom.
